

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **A. D.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2014, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 14. 3. 2013, č. j. .... byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2014, č. j. .... bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 6. 1. 2014, č. j. .... byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 11. 12. 2013 není žalobkyně invalidní. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %.

V rámci námitkového řízení, které bylo zahájeno na návrh žalobkyně, byl vypracován posudek ČSSZ pracoviště Ostrava ze dne 18. 2. 2014, na základě kterého byla její pracovní schopnost posouzena s poklesem o 10 %. Uvedený posudek byl podkladem rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2014.

Žalobkyně podala dne 30. 4. 2014 žalobu, v níž vyslovila nesouhlas s rozhodnutím žalované, navrhla jeho zrušení a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Uvedla, že prošetření podaných námitek považuje za protiprávní, posudek o invaliditě, který byl podkladem rozhodnutí o její žádosti o invalidní důchod, byl záměrně podhodnocen, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %.

Uvedla, že na podzim roku 2014 jí byla zjištěna skolióza, idiopatická, juvenilní. Jde o vrozenou skoliózu se dvěma zakřiveními, jedno zakřivení je u lopatky, druhé u pánve. Páteř je zdeformovaná, trpí bolestmi každý den. Problémy má i s výkonem běžné denní činnosti, např. chůze, stání, sezení po dobu delší jak pěti minut. Nemůže nosit břemena, bolesti jsou velmi nepříjemné, pobírá léky proti bolesti. V říjnu roku 2014 byly bolesti nesnesitelné, navštívila proto ortopeda, který jí doporučil léčbu pomocí fyzioterapie.

Dále poukázala na nevhodné chování posudkové lékařky ČSSZ, její přístup, podhodnocení zjištěného zdravotního stavu na základě neúplné zdravotní dokumentace, kterou lékařka ztratila.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 27. 5. 2014 navrhla vyžádání dalšího odborného posudku zpracovaného PK MPSV ČR s poukazem na ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

Z posudkové dokumentace OSSZ Prostějov bylo zjištěno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 31. 10. 2013. Lékařka OSSZ Prostějov dne 11. 12. 2013 zhodnotila vyžádanou zdravotní dokumentaci a z geneze hodnocení jejího zdravotního stavu uvedla, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je zapříčiněn onemocněním vertebrogenním. Zdravotní postižení bylo posuzováno jako lehké funkční postižení, odpovídá kapitole XIII, oddíl E), položka 2 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Výsledkem posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti bylo konstatování, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2014.

Žalobkyně podala dne 30. 1. 2014 námitky, v nichž vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a s posudkem OSSZ Prostějov. Uvedla, že posudková lékařka nebrala v potaz

žádou lékařskou zprávu, kterou měla k dispozici, míru poklesu pracovní schopnosti účelově podhodnotila.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 19. 2. 2014. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace doložené k námitkám dospěla lékařka k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení byla stanovena juvenilní skolióza. Byť v námitkovém řízení byly dodány nové lékařské nálezy, lékařka dospěla k závěru, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace. Posudkový závěr LPS OSSZ Prostějov vycházel ze správného použití posudkových kritérií, lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu neobsahovaly nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla zařazena pod kapitolu XIII, oddíl E, položka 2 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Stěžejní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena juvenilní idiopatická skolióza s poruchou statiky a dynamiky páteře, ztížení dlouhodobé chůze, stání, sezení, ohýbání, zachována schopnost zvládat běžné zatížení, některé denní aktivity byly vykonávány s obtížemi. Posuzovaná je schopna práce bez trvalého přetěžování páteře, je schopna pracovního zařazení s využitím vysokoškolského vzdělání. Výsledkem posouzení zdravotního stavu bylo konstatování, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2014.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 8. 2014. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti a na základě podkladové dokumentace i lékařských nálezů, které jsou uvedeny a jednotlivě posudkově zhodnoceny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Poté na základě komplexního posudku i s ohledem na přešetření posuzované při jednání přítomnými lékaři i s přihlédnutím k dalším předloženým nálezům (nález ortopedický MUDr. Sýkory ze dne 20. 12. 2013, nález fyzioterapie Mgr. Polák ze dne 7. 7. 2014) posudková komise konstatovala, že v září roku 2013 byla žalobkyně vyšetřena pro bolesti zad, byla jí rentgenologicky potvrzena idiopatická juvenilní skolióza páteře, v anamnéze má dále bolesti hlavy a stav po zlomenině pravého hlezna s komplikovaným hojením. Opakovaným ortopedickým vyšetřením byla zjištěna středně těžká porucha funkce hrudní a bederní páteře, avšak bez jakékoliv neurologické symptomatologie a rovněž bez důsledků na funkci nitrohrudních orgánů. Nebyla zjištěna porucha funkce končetinových kloubů ani výpadová neurologická symptomatologie na končetinách. Zlomenina pravého hlezenního kloubu se zhojila bez funkčně závažné poruchy, dolní končetiny jsou bez délkové difference. Nebyla zjištěna jiná závažná zdravotní postižení s bezprostředním a trvalým dopadem na celkovou výkonnost organismu. Rozhodující příčinou dlouhodobého zdravotního stavu je skolióza páteře, pro kterou míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly XIII, oddíl E položka 2 písm. a) vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění. Pro další zvýšení podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky nebyly shledány důvody při stávajícím kvalifikačním potenciálu, předpokladu vhodného pracovního

zařazení bez fyzického zatížení posuzované a nepřítomnosti dalších funkčně závažných zdravotních postižení. Stav nebyl rovněž posuzován podle písmene b) a c) stejné položky, protože funkční porucha nesplňuje medicínská kritéria uvedená v těchto položkách, tzn. že není přítomna nepříznivá neurologická symptomatologie, trvalé kořenové dráždění nebo závažné výpadové jevy. Nejednalo se rovněž o stav uvedený v § 6, kdy je pojištěnec schopen vykonávat výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Byť posudková komise výrazné subjektivní obtíže – bolestivost a omezenou výdrž při denních činnostech akceptovala, posudkově však mohla zohlednit jen v rámci položky, které zdravotní stav ve vyhlášce odpovídá a jaká medicínská kritéria splňuje. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Krajský soud nařídil ve věci jednání dne 18. 9. 2014. Z výpovědi žalobkyně vyplynulo, že nesouhlasila s posudkem PK MPSV ČR v Brně, zdravotní stav nebyl objektivně posouzen. K upřesnění zdravotního stavu uvedla, že od dětství měla problémy s kyčlemi a nadváhou. Při studiu na střední škole začala mít potíže i s páteří, k výrazné změně skoliózy páteře došlo po jejím 20. roku věku. Stěžovala si na potíže v běžném životě, nevydrží delší dobu stát, nevydrží jízdu v dopravě. S úkony v běžném životě jí pomáhají rodiče a sestra, s nimiž žije ve společné domácnosti. Má ukončené tři ročníky právnické fakulty v Olomouci, v loňském roce studium přerušila, v tomto školním roce v něm bude pokračovat. Vzhledem ke zdravotním potížím chce požádat o individuální studijní plán, který jí však může přiznán pouze na základě průkaznosti zdravotního stavu. Tuto skutečnost také uvedla jako důvod k podání žádosti o invalidní důchod. Potvrdila, že dochází na rehabilitační cvičení, průměrně 2x do týdne dostává migrenózní bolesti hlavy.

Zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby s odkazem na posudek PK MPSV ČR ze dne 26. 8. 2014.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je skolióza páteře, která byla v posudcích OSSZ Prostějov, LPS ČSSZ pracoviště Ostrava i PK MPSV ČR v Brně hodnocena shodně podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 2 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., souladně s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi,

především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá, ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobkyně, že prošetření podaných námitek je protizákonné.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Dle názoru soudu PK MPSV v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, a ačkoliv žalobkyně v průběhu jednání popsala průběh jejích zdravotních obtíží a jejich vliv na provádění úkonů v běžném životě, v rámci objektivního posouzení rozhodujícího zdravotního postižení – skolióza páteře, byl hodnocen rozsah a tíže postižení stupněm s minimálním funkčním postižením. Soud vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, považoval jej za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud i to, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně shodně, tj. 10 %. To znamená, že žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobkyně není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzované nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat. V této souvislosti soud cituje i z judikatury Nejvyššího správního soudu, dle které: *„Ústavní soud považuje za nutné zdůraznit, že současná právní úprava podrobuje soudnímu přezkumu po stránce jejich zákonnosti ta rozhodnutí správních orgánů, která správní orgán vydal na základě zákonem povolené volné úvahy (správního uvážení). U těchto správních rozhodnutí přezkouvává soud pouze, zda nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Současně není povinností přezkumného soudu nahradit použité správní uvážení svým vlastním. Součástí přezkoumání soudu je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud by byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2000, sp. zn. IIÚS 156/2000)“.*

Nad rámec posouzení projednávané věci dále soud konstatuje, že rozhodování o připomínkách a výhradách žalobkyně k jednání lékařky LPS ČSSZ pracoviště Ostrava, nespadá do pravomoci moci soudní.

Z výše uvedených důvodů soud uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 8. 2014 považuje za správný, logický, bezrozporný odůvodňující a hodnotící zdravotní

stav posuzované ke dni rozhodování žalované. Vzhledem k tomu, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, žaloba byla shledána nedůvodnou a dle § 78 odst. 7 s.ř.s. byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. září 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová